

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2008. évi október hó 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A segítségnyújtás elmulasztásának vétsége miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2007. évi április hó 4. napján kihirdetett 6.B.445/2006/40. számú **ítéletét megváltoztatja, a börtönbüntetés tartamát 1 /egy/ év 6 /hat/ hónapra súlyosítja.**

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3.600.- /Háromezer-hatszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Főügyészség vádlottat 1 rb, a Btk. 166.§ (1), (2) bekezdés d./ pontjában meghatározott különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetével vádolta.

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság ítéletében - a vádtól eltérően - bűnösnek mondta ki vádlottat 1 rb. segítségnyújtás elmulasztásának vétségében. Ezért, mint többszörös visszaesőt 10 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámítást alkalmazott, határozott a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az első fokon eljáró ügyész a vádlott terhére, a cselekmény minősítésének megváltoztatása, és a büntetés súlyosítása végett fellebbezett, míg a vádlott és a védő tudomásul vették a döntést.

Másodfokon a Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.291/2006/6-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított formában tartotta fenn. A tényállás kiegészítése után a büntetés tartamának jelentős felemelését indítványozta.

Az ítéletábra nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője a fellebbezést fenntartotta, és az átirattal egyezően terjesztette elő nyilatkozatát. A minősítést nem vitatta, azonban hangsúlyozta, hogy a cselekmény tárgyi súlya jelentős, és a vádlott mulasztásával nem áll arányban a kiszabott büntetés. A védő perbeszédében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, mivel álláspontja szerint az eset összes körülményére figyelemmel arányos a büntetés, a súlyosítás nem indokolt.

Az ítéletábra a Be. 348.§ (1) bekezdése szerinti felülbírálat során a súlyosításra irányuló fellebbezést alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva, részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítást folytatott le, annak ellenére, hogy egyes tanúknak a bírósági meghallgatása nehézségekbe ütközött. Az ügy megítélése szempontjából releváns bizonyítékokat beszerezte, azokat egyenként és együttesen is vizsgálta, megállapításai, következtetései a pontosan megjelölt adatokon nyugszanak. Ez az értékelés teljes körű, a logika szabályait követi, és mindenről számot adott az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában. Ekként a bizonyítékok átértékelésére a másodfokú eljárásban törvényes lehetőség nincs.

A tényállás teljes mértékben megalapozott, tartalmazza az ügy elbírálásához szükséges adatokat, így a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság arra alapíthatta határozatát. A tényállásban rögzítettek alapján okszerű következtetést vont le a megyei bíróság vádlott bűnösségére, a bűncselekmény minősítése törvényes.

Az eljárás a legsúlyosabb élet elleni bűncselekmény elkövetése miatt indult. E vonatkozásban kétséget kizáró megállapítások nem voltak tehetők, figyelemmel a bizonyítás adataira, a vádlotti következetes tagadással szemben rendelkezésre álló közvetett, személyi bizonyítékok mellett. A részben terhelő tanúvallomások az eljárás különböző szakaszaiban változtak, önmagukban, illetve egymással összevetve is ellentmondásokra derült fény. A cselekménynek szemtanúja nem volt, a helyszínre érkezett mentősök és tűzoltók vallomása állt még rendelkezésre, továbbá a szakértői véleményekből lehetett következtetéseket levonni. Mindezek egybevetésével helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság abban, hogy a vádlott terhére a Btk. 172.§ (1) bekezdésébe ütköző segítségnyújtás elmulasztásának vétsége róható. Elfogadható indokát adta annak is, hogy a Btk. 172.§ (2) bekezdése szerinti segítségnyújtás elmulasztásának büntette - valamennyi körülményre figyelemmel, kiemelten az igazságügyi orvos-szakértőnek a tárgyaláson tett kiegészítő szakvéleményére - miért nem állapítható meg.

A bünteteskiszabási tényezőket lényegében helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság, illetve helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a vádlottal szemben szabadságvesztés büntetést kell kiszabni, és törvényes a végrehajtási fokozat meghatározása is a Btk. 43.§ b./ pontja szerint. A kiszabott börtönbüntetés mértéke azonban nem igazodik a bűnösségi körülményekhez, az elkövetés konkrét tárgyi súlyához. A vádlott többszörös visszaeső, tény, hogy élete elnehezült azáltal, hogy hajléktalan lett, de mindez nem adhat felmentést mulasztására. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ítéleti bizonyossággal a bűncselekmény súlyosabb esetére következtetést vonni nem lehetett, ezzel együtt a vádlottat komoly felelősség terheli, hisz egyértelmű volt a számára, hogy sürgős segítségre szorul a sértett, ehhez képest késlekedése semmivel nem indokolható. Ezért a fellebbviteli főügyészség indítványával értett egyet az ítélet, és a vádlott által elkövetett cselekménnyel, a bűnösség fokával, a mulasztás mértékével, annak súlyos következményével az 1 év 6 hónap börtönbüntetést találta arányosnak, ami alkalmas ténylegesen a speciális és generális prevenció kifejezésére, és egyben megfelel a büntetési céloknak. Ezért az ítélet a vádlott büntetését felemelte a mellékbüntetés érintetlenül hagyásával.

Az ítélet járulékos rendelkezései helyénvalók.

Fentiekre figyelemmel az ítélet a megyei bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján - a főbüntetés tekintetében - megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megállapítására és viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

G y ő r , 2008. évi október hó 21. napján

Dr.Kovács Tamás sk. Dr.Csák Csilla sk. Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 6.B.445/2006/40. számú ítélete meg nem változtatott részében a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2008. évi október hó 21. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelél: kiadó: